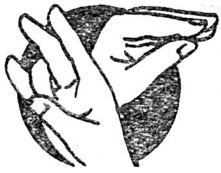

XXIV з'їзду КПРС—вагомі трудові здобутки!

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАІН, ЄДНАЙТЕСЯ!

НАШЕ

ЖИТТЯ

РІК ВИДАННЯ 4-й
Газета виходить
щотижня

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ (31) (161).

Субота, 1 серпня 1970 року

Ціна 2 коп

НОВІ РУБЕЖІ СІЛЬСЬКИХ ТРУДІВНИКІВ УКРАЇНИ

23—24 липня в Києві проходив Пленум Центрального Комітету Комуністичної партії України. Він обговорив підсумки липневого Пленуму ЦК КПРС і завдання Комуністичної партії України по дальшому розвитку сільського господарства.

З доповіддю в цьому питанні виступив член Політбюро ЦК КПРС, перший секретар ЦК КП України тов. П. Ю. Шелест. Він відзначив, що рішення липневого Пленуму ЦК КПРС сприйняті комуністами, усім українським народом як бойова програма дальшого розвитку сільськогосподарського виробництва. Накреслені партією завдання є своєчасні і необхідні, вони продикувані самим життям. Хлібороби республіки визначають свої конкретні завдання, своє місце у всенародній боротьбі за створення матеріально-технічної бази комунізму.

За останні роки, сказав далі доповідач, сільське господарство, безумовно, піднялося на вищий рівень свого розвитку. Позитивні зміни відбулися і в українському селі. Середньорічний валовий збір зерна за останні чотири роки становив 32,6 мільйона тонн. За цей період державі продано понад план 2 мільйони 770 тисяч тонн зерна, близько 14 мільйонів тонн цукрових буряків, 660 тисяч тонн соняшнику та багато іншої продукції. Достроково виконано п'ятирічний план закупки м'яса, молока.

Ці досягнення є результатом самовідданої праці працівників сільського господарства, робітничого класу, всіх трудящих тричі орденоносної України, великої політичної та організаторської роботи партійних організацій.

Ключовою проблемою для республіки була і залишається зернова. З урахуванням заготівель по підвищених цінах у 1975 році необхідно довести надпланові закупки хліба до 15 мільйонів 725 тисяч тонн. Щоб успішно виконати це завдання і забезпечити створення необхідних фондів, треба в найближчі роки довести валовий збір зерна до 43 мільйонів тонн. Це означає, що його середньорічне виробництво повинно бути збільшене на 7,4 мільйона тонн або на 23 проценти. Ось чому, відзначалося в доповіді, у центрі уваги повинно бути підвищення врожайності зернових культур.

Республіка несе особливу відповідальність перед країною за виробництво цукру. За чотири роки п'ятирічки середньорічне вироб-

ництво цукрових буряків зросло на 37 процентів, урожай підвищився на 65 центнерів і становить 264 центнери з гектара. За попередніми даними, за п'ятирічку буде вироблено понад 27 мільйонів тонн цукру, що становить 62 проценти загальносоюзного обсягу його виробництва. Це вимагає від партійних організацій, радянських і сільськогосподарських органів більшої наполегливості по впровадженню комплексної механізації, нових способів вирощування і потокового збирання цукрових буряків.

Доповідач підкреслює, що успішне завершення нинішньої п'ятирічки повинно стати надійною базою для виконання завдань, поставлених липневим Пленумом ЦК КПРС. У нинішньому році передбачено одержати в республіці 37,1 мільйона тонн зерна. Необхідно зробити все, щоб це завдання безумовно виконати.

У наступній п'ятирічці встановлюються підвищені плани закупки продуктів тваринництва. Доповідач навіс конкретні дані по республіці на 1975 рік. Необхідно забезпечити таке збільшення виробництва продуктів тваринництва, щоб кожний колгосп і радгосп щороку продавали понад план не менш як 8—10 процентів тваринницької продукції. Це завдання розв'язуватиметься шляхом дальшої концентрації та спеціалізації виробництва, створення великих механізованих ферм.

Доповідач докладно спинається на питаннях дальшого зміцнення економіки колгоспів і радгоспів. Він відзначив, що за чотири роки п'ятирічки середньорічний валовий дохід колгоспів становив 6,1 мільярда карбованців — на 32 проценти більше порівняно з відповідним попереднім періодом. Радгоспи в минулому році одержали 458 мільйонів карбованців прибутку, що майже в два рази більше, ніж у 1965 році. Разом з тим у господарській діяльності багатьох колгоспів і радгоспів є істотні хиби.

У новій п'ятирічці, вказується в доповіді, обсяг державних капіталовкладень у сільське господарство республіки становитиме близько 8 мільярдів карбованців, що в 1,7 рази більше порівняно з нинішньою п'ятирічкою. Капіталовкладення колгоспів, за попередніми даними, досягнуть майже 12 мільярдів карбованців. Таких великих асигнувань українське село ще не знало. Треба вжити рішучих заходів, щоб всюди плани будів-

ництва на селі виконувалися в строк.

Значне місце в доповіді зайняли питання хімізації та меліорації сільського господарства. В новій п'ятирічці передбачається, зокрема, ввести в дію зрошувальні системи на площі 400 тисяч і осушити 600 тисяч гектарів заболочених земель.

У здійсненні завдань по технічному переозброєнню сільського господарства особлива відповідальність лежить на підприємствах тракторного і сільськогосподарського машинобудування. Вони повинні забезпечити своєчасне виконання замовлень колгоспів і радгоспів, нарощувати нові потужності, прискорити випуск досконаліших машин і механізмів, підвищити їх надійність і довговічність.

Великі і відповідальні завдання стоять перед сільськогосподарською наукою, яка має великі можливості. Наукові сили республіки повинні бути зосереджені на розв'язанні найактуальніших питань і завдань, що постають перед сільським господарством у світлі рішень липневого Пленуму ЦК.

Вже тепер, говорить наприкінці тов. Шелест, треба з усією силою розгорнути велику політичну й організаторську роботу по підготовці до XXIV з'їзду КПРС. Головне — мобілізувати партійні організації, колективи трудящих на повне виконання рішень XXIII з'їзду партії, на дострокове завершення завдань ювілейного року, планів п'ятирічки.

Пленум зобов'язав партійні, комсомольські і профспілкові організації всіляко підвищувати мобілізуючу роль соціалістичного змагання, вдосконалювати його форми і методи, широко застосовувати моральні стимули, розвивати творчу енергію і політичну активність трудящих, спрямовувати її на виконання виробничих завдань, які стоять перед кожним колективом.

В обговореному питанні прийнято постанову, в якій схвалено і прийнято до керівництва і неухильного виконання рішення липневого (1970 р.) Пленуму ЦК КПРС.

Пленум висловив впевненість у тому, що працівники сільського господарства, всі трудящі України докладуть усіх сил для забезпечення збільшення виробництва сільськогосподарської продукції, новими трудовими перемогами зустрінуть XXIV з'їзд Комуністичної партії Радянського Союзу.

(РАТАУ).

Софія ЖЕРУН — швея Одеського УВП-3, ударниця комуністичної праці, ватажок молоді. Ставши на передз'їздівську трудову вахту, перевиконує виробничі завдання.

Фото І. ЩЕРБАНИЮКА.

РОЗГОРТАТИ ЗМАГАННЯ

Постанова липневого Пленуму ЦК КПРС про скликання в березні наступного року чергового XXIV з'їзду КПРС, викликала велике трудове піднесення. Форум комуністів — знаменна подія в житті радянського народу, який пройшов під керівництвом Комуністичної партії славний шлях і здобув вагомі перемоги на всіх ділянках трудового і культурного життя нашого суспільства.

За період, що минув від XXIII з'їзду, Комуністична партія направила всіх трудящих на дальше зростання матеріально-технічної бази комунізму, боротьбу за мир і процвітання національної незалежності, демократії і соціалізму. Відзначення двох знаменних дат — 50-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції і 100-річчя з дня народження В. І. Леніна — це раз продемонстрували всьому людству найактивнішу, монолітну згуртованість нашого трудового народу навколо Комуністичної партії та її Ленінського Центрального комітету, показала безмежну любов до неї. Кожен намагався працювати так, щоб дані історичні дати відзначити шонайвищими трудовими здобутками.

В дні підготовки до славних річниць, що відзначилися високим трудовим піднесенням творчих сил радянського народу, його трудової і політичної активності, всенародним соціалістичним змаганням, не стояли осторонь культзаклади, організації та підприємства Українського товариства глухих. Багатьом дільницям за виконання і перевиконання планових завдань, зразкову культуру виробництва присвоєно високі звання комуністичних, численно зросла і армія ударників, котрі своїм повсякденним натхненням і високими здобутками в праці надихають колек-

тиви на дострокове виконання п'ятирічки. Це спостерігалось насамперед на Донецькому, Вінницькому, Київському дослідному, Конотопському, Львівських № 1 і № 2 та багатьох інших підприємствах, де соціалістичному змагання надають особливого значення, широко висвітлюють хід виконання взятих зобов'язань, поширюють передовий досвід, по-справжньому борються за належну культуру праці. Тому колективи цих підприємств з місяця в місяць, з кварталу в квартал добиваються високої продуктивності праці та якості продукції.

Але є ще в нас такі підприємства на котрих соціалістичне змагання підміняють формалізмом, ведуть його лише на папері і далі цього не йдуть. На всіх трьох Одеських, Миколаївському, Лебединському і ще деяких пустують дошки показників, а якщо і заповнюються, то дуже рідко. Така практика висвітлення ходу соціалістичного змагання справді знижує його основне напруження і завдання. Тому, як наслідок, план на цих підприємствах виконується дуже важко, а на Миколаївському кілька місяців підряд він зовсім не виконувався. В свою чергу це чомусь обходило обласні відділи УТОГ. Такому підходу до справи надто важливої ваги надалі потрібно покласти край.

Нині кожен колектив, кожен зокрема виробничий повинен взяти на честь XXIV з'їзду Комуністичної партії нові підвищені соціалістичні зобов'язання, розгорнути змагання і працювати так, щоб відкриття з'їзду означувати вагомими трудовими здобутками.

Важлива роль в справі виконання взятих зобов'язань за будинками культури і клубами. Їх працівники мають тримати постійний зв'язок з виробництвом.

РЕДАКЦІЇ ЗАПРОПОНОВАНО

Президія ЦП УТОГ заслухала звіт редактора газети «Наше життя» О. Боримчука про роботу редакції за I півріччя ц. р.

У своїй постанові президія Центрального правління відмітила, що колектив редакції «Нашого життя» постійно висвітлював хід підготовки УВП до ленінського ювілею. Друкувалися підсумкові результати проведення ленінської естафети культури, кінофестивалю, фотоконкурсу, конкурсу «Умілі руки», підсумки республіканського огляду художньої самодіяльності, твори літературно-початківців, критичні матеріали про безгосподарську діяльність деяких керівників підприємств, інформації та кореспонденції про виконання завдань п'ятирічки.

У другій половині нинішнього року і надалі президія ЦП УТОГ зобов'язує редакцію широко висвітлювати на сторінках газети хід соціалістичного змагання підприємств Товариства глухих на честь XXIV з'їзду КПРС, з номера в номер друкувати критичні матеріали про недоліки в роботі окремих підприємств і водночас висвітлювати досвід передових УВП, ударників комуністичної праці.

З метою збільшення надходження листів до редакції, поліпшення їх змісту і актуальності, залучення нових робітників, провести у жовтні п'ятиденні куцові семінари з позаштатними кореспондентами у Харкові, Ворошиловграді та Львові.

БУДЕ ДОДАТКОВА ПРОДУКЦІЯ

Наш цех пошиває спецодяг — костюми. На п'ятирічку особисте завдання на кожну швею було 5616 одиниць виробів. Ми свої п'ятирічні завдання виконали за чотири роки і три місяці і вже пошили кожній по 61000 одиниць.

Готуючи гідну зустріч XXIV з'їзду партії, ми обоє вирішили дати до кінця року ще по 890 штук виробів. Докладемо всіх зусиль, щоб взяті зобов'язання виконати успішно. Цьому сприятиме те, що ми добре освоїли технологію пошиття, до кінця використовуємо кожну робочу хвилину, суворо дотримуємося трудової і виробничої дисципліни.

Своїм досвідом поділимося з товаришами по роботі, допомагатимемо відстаючим з тим, щоб домогтися дальшого піднесення нашого підприємства.

М. ЧИКАЛОВА.
Швея-мотористка Конотопського УВП.
В. ЯКИМЕНКО.
Кравець масового пошиву.

Великий крок вперед зробив колектив Івано-Франківського УВП за нинішню п'ятирічку. Валовий випуск продукції за цей час зріс на підприємстві на 2,5 мільйона карбованців.

Нині колектив нашого підприємства готує трудові подарунки на честь наступного XXIV з'їзду КПРС. За рахунок використання внутрішніх резервів взяли підвищене зобов'язання пошити до кінця нинішнього року додатково понад встановлене завдання три тисячі штук чоловічих штапельних сорочок на суму 20 тисяч карбованців.

М. ЗАКОВИРИНА.
Директор Івано-Франківського УВП.

ТРУДІВНИКИ СТАЛЕВИХ МАГІСТРАЛЕЙ

Щороку в першу неділю серпня радянські люди вшановують тих, хто несе трудову вахту на сталевих магістралях нашої Батьківщини, дає зелену вулицю народногосподарським вантажам, які йдуть по тисячокілометрових транспортних артеріях Країни Рад.

Успішний розвиток усіх галузей народного господарства неможливий без чіткої і безперервної роботи транспорту, в першу чергу залізничного, на долю якого припадає майже 80 процентів усього вантажообороту. 2,9 мільярда тонн — таку кількість вантажів повинні перевезти радянські залізничники в нинішньому році.

Не тільки виконано, але й перевиконано плани чотирьох років п'ятирічки по основних показниках — відправці вантажів, вантажообороту, зростанню продуктивності праці, зниженню собівартості перевезень. Зміцніла матеріально-технічна база залізничного транспорту. Більше стало електрифікованих і нових ліній, станцій та вузлів, других колій, ширше впроваджуються автоматика і телемеханіка.

Є чим порадувати Вітчизну і трудівникам сталевих магістралей нашої республіки. За роки п'ятирічки продуктивність праці зросла на 21,6 процента, що дало змогу освоїти величезний потік вантажів без збільшення чисельності працівників. Електрифіковано 1360 кілометрів залізниць, стали до ладу такі важливі електрифіковані магістри, як Київ—Хутір Михайлівський, Львів—Самбір—Чоп, Запоріжжя—Сімферополь і ряд інших.

Багато ділянок обладнано засобами автоматичного блокування і диспетчерської централізації. Реконструються локомотивне, вагонне і колійове господарства, оновлюється і поповнюється рухомий склад, зростає парк тепловозів, потужних електровозів, великогазових вагонів. Впроваджуються сучасна обчислювальна техніка і математичні методи планування для розв'язання завдань раціоналізації перевезень і кращої організації руху поїздів.

Багато уваги приділяється освоєнню нової техніки, пошукам резервів для дальшого підвищення обсягів перевезень за рахунок продуктивнішого використання рухомого складу. Саме це сприяло тому, що в першому півріччі в республіці перевиконано плани залізничних перевезень.

Борючись за здійснення рішень грудневого (1969 р.) Пленуму ЦК КПРС, локомотивні бригади Донецької магістралі провели за перше півріччя понад 43 тисячі великогазових поїздів, перевізши 18,7 мільйона тонн надпланових вантажів. За рахунок скорочення простоїв рухомого складу на ремонті вивільнено для додаткового навантаження 45 тисяч вагонів. Придніпровські залізничники зекончили більш як 18 мільйонів кіловат-годин електроенергії, 2200 тонн дизельного та близько 2600 тонн твердого палива.

Понад 30 тисяч вагонів для додаткових перевезень вивільнили в другому кварталі залізничники Південної магістралі. Характерно, що цю роботу вони проводять в тісній співдружності з транспортними цехами промислових підприємств. Так, разом з колективом Білопільського машинобудівного заводу розроблено метод ушілювання навантаження зерносушарок, що дасть змогу щороку вивільнити для інших потреб 1112 вагонів і одержувати понад 50 тисяч карбованців економії.

У радянських людей стало вже доброю традицією: відзначаючи свято, підсумовуючи досягнуте, звертати свою увагу на нерозв'язані завдання, невикористані резерви. Так роблять і залізничники України. Вони знають, що не скрізь виконуються завдання по обороту вагонів, допускаються великі простой і на станціях та під'їзних коліях, ще значні холості пробіги рухомого складу.

І трудівники залізниць сповнені рішучістю ліквідувати ці хиби, привести в дію всі резерви, особливо тепер, коли пішли вантажі нового врожаю, коли збільшується обсяг перевезень будівельних матеріалів та індустріальних вантажів для створення зимових запасів сировини і палива на підприємствах. Багато ще треба зробити і для поліпшення обслуговування пасажирів на вокзалах та в поїздах.

Розгортаючи змагання на честь XXIV з'їзду КПРС, трудівники сталевих магістралей сповнені бажання відкрити зелену вулицю всьому кращому, передовому, прогресивному з тим, щоб примножити свій вклад в дострокове завершення п'ятирічного плану і створення матеріально-технічної бази комунізму.

Л. СОКОЛОВ.

У ДОВГИХ цехових прольотах стоять верстати, різне обладнання. Рівною ниткою витягнуті у ряд локомотиви, вагони. Пахне металом, фарбою і стружкою щойно з-під рубанків. Люди різних спеціальностей працюють тут: і слюсарі, і токарі, і столяри, і маляри та ін. Серед них є і глухі виробничники.

Ще в 1953 році на Львівському паровозо-вагоноремонтному заводі було організовано компактну групу глухих. Найбільше їх працює у вагонному цеху, на мебельній дільниці, яка носить звання комуністичної. Багато з них за 17 років вирости від учнів до висококваліфікованих спеціалістів. Постійно виконують і перевиконують вони свої виробничі завдання. Є й такі, що очолюють бригади. Про кожну бригаду можна багато чого розповісти. Особливо хочеться відзначити бригаду столярів, яку очолює Володимир Берладін.

Біографія у бригадира і членів його бригади проста, така, як і у багатьох інших: спочатку школа глухих, а потім виробництво. Володимир Берладін зразу ж звернув на себе увагу як здібний,

РЕМОНТНИКИ ВАГОНІВ

кмітливий, висококваліфікований столяр. У травні минулого року йому доручили керувати бригадою глухих столярів із семи чоловік.

Вміння добре працювати, додержання міцної трудової дисципліни, повага один до одного та повне взаєморозуміння вивели цю бригаду на одне з перших місць в цеху. Завжди спокійний та лагідний, бригадир вміло, з великою майстерністю і тактом керує бригадою. І члени бригади якісно, без втрат робочого часу ремонтують пасажирські вагони. Свої виробничі завдання бригада завжди перевиконує. Особливо відзначився колектив у червні, виконавши завдання на 212 процентів. Це — дійсно велика виробнича перемога.

За добрі показники в праці бригаду неодноразово було премійовано. Портрети членів бригади часто вивішували на Дошці пошани, а прізвище бригадира занесене у список кращих робітників заводу, що вмонтований у п'єдестал скульптурної групи монументу Слави, який відкрито у Львові 9 травня цього року.

— Нам дуже приємно, — говорить столяр С. Ковтун, — що вагони, які ремонтують члени нашої бригади, відправляються по сталевих магістралях в усі кінці нашої країни, несучи з собою частку тепла і енергії наших сердець.

Члени бригади вміють і добре відпочити. У кожного є своє захоплення: Р. Бас і С. Ковтун беруть участь в танцювальному гуртку Львівського Будинку культури глухих. Т. Бойко, О. Козак, І. Васильців займаються садівництвом, а сам бригадир — фотомастор.

— Яке ваше завдання на майбутнє? — запитує я у бригадира. Він відповідає з приємною усмішкою:

— Завдання просте, але відповідальне. Треба зберегти добрі традиції залізничників — зустріти своє свято високими виробничими показниками і, збільшуючи темпи, з ще кращими результатами зустріти XXIV з'їзд Комуністичної партії Радянського Союзу.

А. ПОЛЯКОВА.

НАУКОВИЙ ПЕРЕГЛЯД НОРМ

Широке впровадження нової техніки і передової технології на нашому підприємстві дало змогу переглянути існуючі виробничі норми. До перегляду норм ми підходили з наукової точки зору, беручи до уваги різні компоненти, зокрема, рівень механізації та автоматизації технологічних процесів. Після детального вивчення цієї проблеми, стало ясно, що існуючі норми можна підвищити в середньому на десять процентів.

Завдяки введенню на виробництві гарячого способу травлення катанки, норма з шести тонн на зміну зросла до восьми тонн. Норма волочення катанки за зміну була раніше 3500 кілограмів, тепер — чотири тони. Це підвищен-

ня відбулося за рахунок удосконалення розмотувальних пристроїв на всіх волочильних станах. Збільшення числа обертів на автоматах дало змогу підвищити виробничу норму штамповки цвяхів за зміну до 4100 кілограмів.

Зрозуміло, що внаслідок наукового перегляду норм продуктивність праці різко підвищилася. Наприклад, тільки за перше півріччя цього року вона зросла на півтора процента. Собівартість виробів знизилася на 0,9 процента. Умовний економічний ефект на 1970 рік за попередніми підрахунками становитиме більше 600 карбованців.

Є. ОЛЬШАНСЬКА.
Нормувальниця Дніпродзержинського УВП.

Підвищують кваліфікацію

бачин закінчили навчання на Курсовій базі ЦП УТОГ. Багато допомагає їм у роботі досвідчена перекладачка Л. Добушак, яка працює більше 15 років.

Вчать на Курсовій базі колишні робітники УВП О. Бережний і М. Гаврилей. Після закінчення навчання вони працюватимуть у закладах культури глухих.

Успішно вчиться без відриву від виробництва в Ленінградському культурно-освітньому технікумі О. Цукерман — бібліотекар Стрийського будинку культури глухих.

Р. ЗБОРІВСЬКИЙ.

Успішному виконанню виробничих завдань Донецького УВП сприяє слюсар-складальник М. Кременецька.
На фото: ударниця комуністичної праці М. КРЕМЕНЕЦЬКА.
Фото В. ЯКУБЕНКА.

Ярмарка в Полтаві

В середині липня в Полтаві відбулася республіканська оптово-промислова ярмарка товарів господарського призначення. В ній взяли участь також і учбово-виробничі підприємства нашого Товариства, що виготовляють металеві ліжка. Зокрема, Ворошиловградське № 1, Дніпродзержинське та Комунарське УВП.

Висока якість — ось той критерій, з яким підходили торговельні організації при складанні угод на закупку товарів на 1971 рік. Слід відзначити, що металеві ліжка підприємств УТОГ здобули на цій ярмарці високу оцінку.

Проте, при укладанні договорів на закупку продукції, лише продукція Дніпродзержинського УВП дістала одностайне схвалення комісії і замовлення для збільшення випуску. Що до ліжок Ворошиловградського і Комунарського УВП, то договором, на закупку, обумовлено внесення деяких змін в конструкцію ліжок різних артикулів.

Випуск металевих ліжок на 1971 рік намічено довести на підприємствах нашого Товариства до 136 тисяч штук. Таку кількість продукції випускає середньої потужності підприємство міністерства місцевої промисловості УРСР.

Для успішної реалізації продукції Ворошиловградському УВП-1, Дніпродзержинському і Комунарському підприємствам необхідно постійно дбати про підвищення якості ліжок, поліпшувати їх естетичний вигляд. Для цього слід повсякденно підвищувати культуру виробництва на всіх стадіях, а також щороку опрацьовувати на кожному УВП не менше 1—2 конструкцій ліжок, що відповідали б естетичним вимогам і задовольняли попит споживачів. Для цього є всі можливості.

М. РІТТЕР.
ЗАСТУПНИК НАЧАЛЬНИКА ВИРОБНИЧО-ТЕХНІЧНОГО ВІДДІЛУ ЦП УТОГ.

РАДІСТЬ ТРУДІВНИЦІ

двічі одержує вона в своєму колгоспі імені Суворова Кам'янець-Подільського району на Хмельниччині групу двадцятиденних телят і вирощує їх до шести місяців. Стопроцентне збереження молодняка — головна трудова перемога молодої телятниці, а досягти цього дуже і дуже не просто. Друге — високий приріст живої ваги. В червні цього року кожне з телят, що їх доглядає С. Бабій, набирало по 830—920 грамів кожного дня.

За ударну працю ім'я дівчини занесене на колгоспну Дошку пошани.

За вісім років роботи на фермі, вона багато зробила хорошого, корисного. Степаниду Андріївну односельці називають «майстром високого класу». Вона непогано знає зоотехнію. До неї за порадою йдуть товариші по праці. Користується Степанида Бабій в рідному селі Грушка заслуженою повагою.

С. КИСЕЛЬОВ.

КОЖЕН ДЕНЬ ВАХТИ—УДАРНИЙ

Постанова Пленуму ЦК КПРС про скликання чергового XXIV з'їзду партії викликала серед колективу Білоцерківського учбово-виробничого підприємства високе політичне й трудове піднесення. Ставши на передз'їздівську трудову вахту, працівники закрійного цеху, підготовчої та швейної дільниць підприємства розгорнули соціалістичне змагання за право підписати трудові рапорти партійному з'їздові.

На цій сторінці вміщуємо розповіді про трудові будні білоцерківців.

Кожна зекономлена хвилинка робочого часу — внесок у колективну копилку. Це добре розуміє швея учбово-виробничого підприємства Тамара Моринець і своєю самовідданою працею намагається внести якнайбільший вклад.

Ставши на передз'їздівську трудову вахту, Т. Моринець систематично виконує змінні норми виробітку на 140—150 процентів.

На фото: швея Т. МОРИНЕЦЬ.

ВОГНИК ЗМАГАННЯ РОЗГОРЯЄТЬСЯ

Завершився ще один місяць останнього року п'ятирічки. Трудівники учбово-виробничого підприємства домоглися за цей час непоганих результатів у своїй праці.

За сім місяців ц. р. вони додатково випустили понад завдання продукції на 108,2 тисячі карбованців, знизили затрати коштів на один карбованець товарної продукції на 2,3 копійки і відправили замовникам 99,9 процента виробів першим сортом.

Серед виробничих колективів підприємства високих показників домоглися трудівниці швейної дільниці, яку очолює майстер М. А. Норченко. За підсумками соціалістичного змагання другого кварталу цьому колективі присуджено перше місце по підприємству з врученням Червоного перехідного прапора та грошової премії.

Зразково попрацювали також швейниці дільниці, що їх очолюють майстри Ф. А. Карук, З. О. Поперечна та інші.

Соціалістичне змагання—велика сила в справі мобілізації трудівників на дострокове виконання завдань п'ятирічки, підвищення якості продукції.

Цій важливій ділянці роботи з людьми місцевий комітет та бюро виробничої організації УТОГ підприємства приділяють належну увагу. Після переходу УВП на нову систему планування й економічного стимулювання, ми запровадили метод щоденного обліку зробленого в ході соціалістичного змагання.

Начальник цеху подає до планового відділу всі техніко-економічні показники дільниці, бригади за день — виконання плану, якість продукції, трудова дисципліна, культура виробництва й таке інше. Плановики обробляють ці цифри й остаточні дані за кожне число вивішують на спеціальних стендах у цеху. Це дає можливість кожній трудівниці систематично слідкувати за результатами своєї праці.

Підсумки соціалістичного змагання за місяць і квартал обговорюємо на розширеному засіданні місцевого та бюро виробничого відділу УТОГ, а також висвітлюємо в стінній пресі.

Крім цього, для передовиків виробництва та ударників комуністичної праці проводимо вечори відпочинку—«голубий вогник». За останній час вже відбулося три такі вечори.

Постанова Пленуму ЦК КПРС про скликання чергового XXIV з'їзду партії викликала у трудівників учбово-виробничого підприємства небувалий розпал. Закрійниці, швеї, працівники підготовчої дільниці і ремонтної служби, підтримуючи патріотичну ініціативу колективів кінських заводів «Більшовик» та «Ленінська кузня», вирішили стати на передз'їздівську трудову вахту.

Нині на дільницях і в бригадах швейниці переглядають свої можливості, беруть підвищені соціалістичні зобов'язання, щоб зустріти наступний XXIV з'їзд Комуністичної партії Радянського Союзу новими трудовими подарунками.

Р. ПОТАПОВА.
Голова місцевого комітету УВП.

СЛОВА ДОТРИМАЄМО

Щодня ми дізнаємося з газет про ударний труд шахтарів, металургів, будівельників та хліборобів. Своєю самовідданою працею вони прагнуть відзначити скликання XXIV з'їзду КПРС.

Підтримуючи почин передових робітничих колективів України, швейниці нашого підприємства за їх прикладом теж стали на передз'їздівську трудову вахту. Вони розгорнули змагання за дострокове виконання завдань п'ятирічки та виробничого плану нинішнього року.

Перед у змаганні ведуть передовики виробництва — швеї Катерина Бейгул, Людмила Шутенко, Катерина Матвієнко, Марія Шкурлатовська. Сьогодні вони вже трудяться в рахунок січня-лютого 1972 року.

З випередженням часу працюють чимало наших подруг по роботі. Серед них — Марія Крез, Таїсія Корнієнко, Ганна Черус, Ганна Цап, Любов Терещук, Ганна Лук'яненко, Лідія Рокицька, Валентина Розка та ще багато інших. Всі вони випускають продукцію в рахунок лютого-березня 1971 року.

Передові виробниці добре

знають швейний процес і можуть виконувати по п'ять-шість операцій. Ставши на трудову вахту в честь XXIV з'їзду КПРС, вони систематично виконують норми виробітку на 120—130 процентів і видають продукцію тільки відмінної якості. Їх приклад наслідують інші швеї нашого підприємства.

До кінця року додатково виготовити понад завдання 500 робочих костюмів і комбінезонів. Таке зобов'язання взяв колектив підприємства на честь XXIV з'їзду КПРС. Даного слова наші швеї дотримують з честю.

Ф. ЯЦЕНКО.
Г. ЄВТУШЕНКО.
Швеї УВП.

УЩІЛЬНЮЮЧИ РОБОЧИЙ ЧАС

Хвилинка. Це маленька частина робочого часу. На перший погляд здається дрібниця, але якщо підрахувати, що може зробити за втрачену хвилину робітник, бригада, дільниця, підприємство в цілому, то вийде досить вагома цифра.

Рішення грудневого Пленуму ЦК КПРС, Лист Центрального Комітету партії, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ про посилення режиму економії в народному господарстві, знайшли гарячий відгук у нашому колективі. Трудівники УВП тепер більш ошадливо витрачають матеріали і сировину, а також раціональніше використовують кожну хвилину робочого часу.

На Білоцерківському УВП 210 робітників, 193 з них — безпосередньо зайняті на випуску спеодягу для будівельників.

Якщо кожен з них зекономить за день лише п'ять хвилин робочого часу, то за рік це становитиме 3640 годин, або 455 людино-годин. За такий відрізок заощадженого часу УВП може пошити 2260 робочих костюмів або комбінезонів для будівельників.

Щоб ліквідувати всі непродуктивні витрати робочого часу, на підприємстві вивчили вузькі місця виробництва і накреслили заходи для їх ліквідації. Наведу деякі приклади.

До недавнього часу стрічкова пилка була встановлена в одному кінці приміщення закрійного цеху, а ліфт-підйомник знаходився в іншому. Після того, як цей механізм перенесли ближче до підйомника, вдалося заощадити 648 людино-годин за рік й одержати умовну річну економію на суму понад 250 карбованців.

Висока кваліфікація дає можливість швеям-мотористкам одну й ту ж роботу виконувати за коротший проміжок часу, ніж передбачено нормами виробітку. Передові швеї УВП виконують по дві три суміжні операції. Тамара Моринець, наприклад, крім основної

операції—стачування бокових швів робочого костюма — приточує ще пояси до брюк. А Ганна Євтушенко додатково пришиває кишені.

Таких швей, майстрів своєї справи, в нас на підприємстві чимало. На робочому місці вони передають свій виробничий досвід, щоб інші могли ущільнити робочий час. Це Марія Шкурлатовська, Оксана Паламарчук, Катерина Степаненко та інші.

Крім цього, для підвищення кваліфікації робітниць на підприємстві діє школа передового досвіду в якій навчається більше 70 виробниців.

Складаючи перспективний план технічного розвитку підприємства на наступну п'ятирічку, ми передбачаємо технічно переозброїти УВП. Це також підвищить професійний рівень робітників і сприятиме значному заощадженню робочого часу.

І. ФАДЕЄВ.
Старший інженер НОП.

Вона випереджає час! Так говорять про Любу Терещук на підприємстві. Достроково завершивши виконання завдань особистої п'ятирічки, вона трудиться сьогодні в рахунок лютого 1971 року і видає продукцію тільки високого гатунку.

На фото: ударниця комуністичної праці швея Л. ТЕРЕЩУК.

Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

У РАДЯНСЬКИХ людей склалася добра традиція—кожну видатну подію в житті країни і народу зустрічати новими трудовими звершеннями.

Колектив швей, в якому я працюю, з честю продовжує цю традицію. Ознайомившись з Постановою Пленуму ЦК КПРС про скликання чергового XXIV з'їзду партії, ми зібралися разом і вирішили: кожен день підготовки до цієї визначної події ознаменувати новими трудовими успіхами в праці.

Під таким девізом трудиться сьогодні кожна швея нашої дільниці, яку очолює майстер М. А.

НОВИМИ УСПІХАМИ У ПРАЦІ

Норченко. Слова робітниць учбово-виробничого підприємства не розходяться з ділом. Раціонально використовуючи кожну хвилину робочого часу, вони помітно підвищили продуктивність своєї праці. Так, швеї-мотористки А. Петренко, К. Степаненко, А. Гаврилюк, О. Котенко щоденно виконують норми виробітку на 130—137 процентів.

Ще вищих результатів домагаються робітниця В. Ременюк, В. Пастушенко, Ф. Яценко та інші. Їх денний виробіток становить півтори норми.

Велику увагу приділяють швеї нашого колективу також заощадженню ниток та електроенергії.

Підвищуючи продуктивність праці, трудівниці колективу прагнуть випускати продукцію тільки першого сорту, щоб будівельники — для яких ми шнемо спецодяг, могли тільки подякувати.

О. ПАЛАМАРЧУК.
Швея, ударниця комуністичної праці.

НАШЕ ЖИТТЯ 3

ІНФОРМАЦІЯ—ОПЕРАТИВНИЙ ЖАНР

Допомогти робількору оволодіти бодай найменшими основами журналістської праці — першочергове завдання будь-якої газети, журналу чи іншого друкованого видання. Звичайно, для цього необхідно затратити багато часу, сил і енергії, проте праця журналіста не пропаде марно, вона згодом принесе бажані результати.

З цього номера редакція під рубрикою «КУТОЧОК РОБІЛЬКОРА» починає друкувати деякі загальні відомості і поняття про газетні жанри, їх направленість. Цим самим газета буде проводити заочне навчання своїх дописувачів. Безперечно, шпальти газети не дозволяють вести з приводу газетних жанрів та їх освоєння кожним дописувачем широку розмову, але все-таки сподіваємося, що навіть і ці незначні «уроки» стануть в пригоді, принесуть деяку користь в їх громадській діяльності.

Починаємо з найбільш популярного жанру — газетної інформації.

Матеріали, що надходять до «Нашого життя» від позаштатних кореспондентів, в основному — інформації. Якими вони мусять бути та як пишуться? На ці два питання і постараємося сьогодні відповісти.

ІНФОРМАЦІЯ — короткий злочинний жанр, яким робількор відгукується на події, що відбулися найближчим часом в районі чи місцевості, де він проживає. В ній подія чи факт виносяться на перший план. Описуються коротко, без зайвих роздумів. Інформація агітує самими фактами, тільки фактами, що мають певне політичне, або загальногромадське значення. Тематика інформації може бути найрізноманітнішою, як різноманітне наше багатогранне життя. Писати про нього треба цікаво, змістовно, але коротко. Під оперативністю і злочинністю слід розуміти швидко висвітлення фактів і подій. Цінність інформації буде ще більшою, якщо в ній будуть слова «СЬОГОДНІ», «ВЧОРА». Інформація написана на події, що відбулися місяць, а то й понад тому, не буде цінною. Перебільшення та перебільшення фактів-недопустиме. Тому готуючи її, треба ретельно вивчити, перевірити факти, їх відповідність дійсності, оцінити, щоб інформація являла собою інтерес для читача. Про дрібні, незначні події, факти писати до газети не слід.

У багатьох інформаціях, що надходять до редакції, дописувачі наводять багато цифр. Така інформація надто суха. Краще менше цифр. Подати тільки головні і тут же розповісти в кількох словах, як досягнуто їх на виробництві, колгоспі, організації, про які, власне, і пишете. Інформація мусить бути дохідливою для читача, написана простою мовою.

Найпоширенішими інформаціями є: **ХРОНІКА, КОРОТКА І РОЗШИРЕНА ІНФОРМАЦІЯ, ЗАРИСОВКА, ІНТЕРВ'Ю, ЗВІТ, РЕПОРТАЖ, ОГЛЯД, ЗВЕДЕННЯ** тощо.

ХРОНІКА — інформація на кілька рядків. В ній коротко повідомляються тільки факти. Пишеться без заголовка. Такі однорідні інформації — хроніки об'єднуються в газеті, журналі під однією загальною рубрикою.

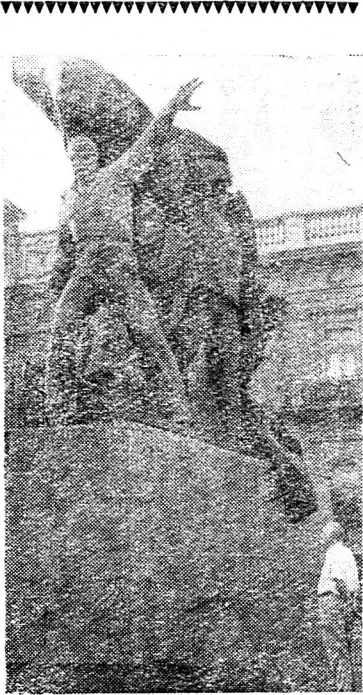
КОРОТКА ІНФОРМАЦІЯ — пишеться на 10—30 рядків. В ній вже подається заголовок, повідомляється про якийсь один, рідко 2—3 факти.

РОЗШИРЕНА ІНФОРМАЦІЯ — на 40—100 рядків. В ній пишеться вступ та кінцівка. До неї можна віднести інтерв'ю (бесіду). Це, коли робількор задає питання і подає відповіді на них. Запис ведеться від імені людини, що дає відповіді. Вони записуються теж коротко, в певному порядку. Той, хто веде бесіду, уточнює окремі положення, направляє розмову співбесідника на найбільш цікаві факти чи події.

Поширеною формою інформації є **ЗВІТ**. В ньому теж повідомляється про якусь важливу подію, вірніше широко розповідається про неї. Приміром пишуться звіти про конференцію, збори, зльот. Головною вимогою до звіту має бути ясне представлення події, що відбулася та обов'язково загострити увагу на її значенні.

ЗАРИСОВКИ — пишуться теж коротко. В них подається матеріал про підприємство, колгосп, окрему людину. В зарисовках автор наводить не лише факти, він може передати своє відношення до описуваного, розповісти про навколишній світ, що оточує головного героя зарисовки, або події. Якщо писати зарисовку про цех, дільницю, підприємство, колгосп, інститут тощо — то обов'язково передових. Про окрему людину — теж одну з кращих.

Розповіді про інші газетні жанри та практику їх написання буде вміщено в наступних номерах «Нашого життя».

Пам'ятник потьомкінцям в Одесі.
Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

ЗАБУЛИ ПРО МОРЕ

В Одесі влітку є два місяці біля моря, куди після робочого дня сходяться глухі трудівники. Це — парк імені Т. Г. Шевченка і Відрода. Особливою популярністю користується друге, бо поблизу два житлових будинки УТОГ і гуртожиток на 240 місць. Кожного вечора на Відроді збирається 200—300 глухих трудівників. В цей же час будинки культури відвідують 20—30 чоловік. Ось і перенести б культосвітню роботу на Відроду. Захопити м'ячі, шахи, шашки, бадмінтон та інше. І приємно, і корисно. І зробити це ще не пізно — попереду серпень, оксамитовий вересень. Хай не тільки на плакатах, а й на ділі союзниками культпрацівників Одеського Будинку культури глухих будуть сонце, повітря і вода.

О. СУХАНОВ.

ЛІТО — ПОРА ВІДПОЧИНКУ

ЗАХОПЛЮЮЧІ ЕКСКУРСІЇ

Багато хто в цю пору року складає плани залишити домашні турботи і провести відпочинок за своїм бажанням. Одні їдуть до моря, інші — вирушають в туристські походи, екскурсії.

У минулому і нинішньому році глухі трудівники побували в Ленінграді, познайомились з його численними пам'ятниками та визначними історичними місцями, тісно пов'язаними з життям і революційною діяльністю В. І. Леніна.

В кінці червня цього року, в зв'язку з 25-річчям Перемоги радянського народу в Великій Вітчизняній війні, Чернігівським обласним Будинком культури була організована екскурсія до міста-героя Волгограда. Багато хто хотів бути учасником цієї далекої подорожі. І ось нарешті швидкий поїзд Київ — Волгоград, уповільнюючи рух, зупинився на Волгоградському вокзалі. Чернігівчани ступили на священну приволзьку землю. Після короткого перепочинку відразу ж почали знайомитись з містом.

П'ять днів провели учасники екскурсії у Волгограді. За цей час відвідали музей оборони міста-героя, будинок сержанта Павлова, побували на площі Загиблих борців, відвідали Волзьку ГЕС і Волго-Донський канал. Та найбільш хвилюючим було знайомство з пам'ятником-ансамблем, що на Мамаєвому кургані. Тут все нагадує про нечуваний героїзм і відвагу, мужність і непереможну стійкість наших воїнів, які зупинили шалений натиск відбірних дивізій ворога та про те, якою ціною була здобута ця перемога.

О. КЛИМОК.

СПАДЩИНА ПИСЬМЕННИКА

ДО 70-РІЧЧЯ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ О. КОПИЛЕНКА

Перші кроки в літературі... Вони не бувають встелені тільки рожевими трояндами, запашними квітами, гучними оплесками. На шляху до визнання лежать і колочі будяки, невдачі й розчарування, і сувора критика. Та як би там не було, коли в основі творчості початкуючого письменника лежать здорові начала, — це рух по висхідній лінії, вгору, до авторських відкриттів, знахідок, перемог.

Саме такий шлях пройшов Олександр Копиленко — відомий український радянський письменник, перші прозові спроби якого з'явилися в двадцятих роках. Це був час крутого повороту літератури і мистецтва до нового життя, відкритого Великим Жовтнем, період юності радянської літератури, яка в гострій ідейній боротьбі викривала різні ворожі течії, утверджувала метод соціалістичного реалізму, перетворювалася на могутню зброю в руках партії, народу, Радянської влади.

Вже своїми ранніми творами, хоч їх і не можна вважати цілком завершеними, зрілими, письменник засвідчив, що йому до душі метод соціалістичного реалізму, що він складатиме величну оду тим, хто робив Революцію, оспівуватиме радянський час, свого сучасника. І дійсно, О. Копиленко показує героїв громадянської війни, зображує будівництво радянської держави, малює оновлену землю та її справжніх господарів.

З кожним роком, з кожною новою книгою мужнє талант письменника, міцніють ідейно-художні крила, чіткіше вимальовується улюблений герой. Цим героєм для нього стають діти, молодь, покликані продовжувати справу батьків, які штурмували Зимовий, проголошували Радянську владу, життям своїм завойовували щастя й радісне майбуття для прийдешніх поколінь.

Писати про дітей — то не значить писати тільки для дітей. З таких позицій і виходив О. Копиленко, віддаючи свою творчість «дитячій» тематичі. Повість «Комашня», оповідання «Друзі»,

«Шкідник», «Воликове нещастя», збірка «В лісі» порушують питання трудового виховання, прищеплюють любов до природи, таврують різні негативні явища і пережитки минулого в свідомості людей.

Окреме місце в доробку Копиленка — за розмахом і глибиною мислі — займають романи з життя радянської школи: «Дуже добре» і «Десятикласники», позитивно сприйняті широкою громадськістю. Обидві книги вийшли друком у тридцять роки. Але й досі вони актуальні, злободенні, сучасні. Бо говорив автор про речі, які й тепер хвилюють батьків і дітей, охоплював коло питань, що мають важливе значення для кожного з нас, є загальнодержавними, партійними.

Радянський патріотизм, любов до Батьківщини, соціалістичне ставлення до праці і навчання, комуністичні норми поведінки, мета і смисл життя та інші «лінії», що складають процес формування радянської людини, — подані ним чітко, яскраво, виразно. «Дуже добре» і «Десятикласники» по праву зайняли почесне місце на бібліотечних полицях країни.

В роки Великої Вітчизняної війни письменник працював переважно у жанрі оповідання. Це давало йому можливість оперативно відгукуватися на події, оспівувати безсмертний подвиг народу в боротьбі проти фашизму. Його художнє слово-зброя, вливаючись у грізне річище всенародного гніву і ненависті до гітлерівських загарбників, допомагало громити ворогів, кувати перемогу.

У післявоєнний час О. Копиленко пише романи «Лейтенанти», присвячений відбудові колгоспного села, і «Земля велика» — про сільську інтелігенцію. Одночасно письменник виношує нові творчі задуми і плани. Та їм не судилося збутися: в 1958 році він помер.

Творча спадщина Олександра Івановича Копиленка — одного з зачинателів української радянської прози — вагомий внесок в нашу літературу.

А. НАДІЙКО.

РАДІ ЗУСТРІЧІ

генду про райдугу» В. Новосельського глухі трудівники прийшли подивитись з сім'ями. Серед глядачів були не тільки сумчани, а й лебединці і конотопці. Побували на виставі і молоді в'єтнамці, що вчаться в Сумах.

Вистава справила захоплююче враження.

Г. ГОНЧАРОВА.

Робітниця Сумського УВП.

За редактора Л. РУСЕЦЬКИЙ

КУРСОВА БАЗА УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ додатково оголошує набір на курси підготовки клубних працівників.

На курси приймають осіб віком до 30 років з освітою не нижче 11 класів школи глухих або 8 класів школи туговухих.

Строк навчання — 2,5 роки.

Спеціальність — клубний працівник.

Початок занять 5 січня 1971 року.

Вступні экзамени проводяться з 7 по 10 грудня 1970 року з таких предметів:

1. ПЕРЕКАЗ (УКРАЇНСЬКОЮ АБО РОСІЙСЬКОЮ МОВОЮ — ЗА ВИБОРОМ ВСТУПНИКА).
2. ЛІТЕРАТУРИ (УСНО — ЗА ПРОГРАМОЮ 11 КЛАСІВ ШКОЛИ ГЛУХИХ, АБО 8 КЛАСІВ — ТУГОВУХИХ).
3. ПЕРЕВІРКА АКТОРСЬКИХ ДАНИХ (ВСТУПНИК ВІКОНУЄ ДРАМАТИЧНИЙ ЕТЮД НА ЗАДАНУ ТЕМУ).

УМОВИ НАВЧАННЯ:

Учнів забезпечують триразовим харчуванням з розрахунку 30 карбованців на місяць, безплатним гуртожитком, а також стипендією в розмірі 21 крб. на місяць.

Прийом заяв до 1 грудня.

До заяви слід додати такі документи:

1. Свідцтво про освіту.
2. Автобіографію.
3. Направлення облвідділу УТОГ.
4. Характеристику з місця роботи або навчання.
5. Медична довідка про стан здоров'я (Ф-ма № 286).

ДОКУМЕНТИ НАДСИЛАТИ НА АДРЕСУ:

м. Київ-23, вул. Шота Руставелі, 45, Курсова база УТОГ.

Війзд на экзамен за викликом Курсової бази УТОГ.

НАША АДРЕСА: м. Київ-5, вул. Червоноармійська, 74, тел. 67-38-43.

«Наша жизнь» — орган Центрального правління Українського общества глухих.

Київ, друк. УВП-3, зам. 1019—8670. 70 р.

Величезну роль у вихованні політичної та ідейної свідомості членів УТОГ покликані відігравати бібліотеки. Це добре усвідомлюють керівники Чернігівського УВП, Київського дослідного підприємства та інших. Для цієї важливої справи там відведено спеціальні кімнати та кутки, де до послуг трудівників художня та політична література.

Під час обідньої перерви тут завжди людно — одні обмінюють книги, інші — діляться з товаришами своїми враженнями про прочитану книгу, треті з цікавістю та увагою переглядають періодику. І як результат на таких підприємствах, де партійна й профспілкова організації піклуються про поширення книг у маси, там ніколи в обідню перерву не буває нудно.

На фото: в обідню перерву трудівники Чернігівського УВП підбирають собі книги.

Фото І. ЩЕРБАНЮКА.